

Lászlóffy Aladár Húsvét

A kivégzések délutánján kezdi el húsvétját a sátán. Hiába jöhet tavasz holnap, a mezők sötétbe borultak,

a megakasztott folyamatban

nagy eszmék vacognak a fagyban,

mint lelkiismeret, ha áthat

növényi, öntudatlan fákat.

A végrehajtás délutánján...

*

Az egyik kapun kivezették. Még nem a követők követték. S mit gondoltak, kik hazatértek:

mekkora bűn lesz az a péntek?

Az ablakokba könyököltek,

és vitatták vagy elfeledték,

hogyan tegnap s végig, mindig ölték,

és soros bárányukat ették,

és hideg forrásvizet ittak...

És odabent kigyúlt egy lámpa,

és egyenként leheveredtek

mint sírboltokban éjszakára.

És másnap, mikor ébredve hallották, ami hihetetlen, nem merészkedtek olyan messze

sem kételyben, sem képzeletben,

hogyan milyen nagy lesz az a péntek!

*

Mikor a Getsemáni-kertben, mint harcmezőn a szétszórt testek istenáldottan, istenverten

az álom fogságába estek,

csak Ő, e rászakadt magánytól Ő érezte át egyre jobban, hogy ilyenkor mily semmi
lángol sok buzgó emberi
dologban,

hogyan ez ilyen sötét világ itt, Ő látta kétségbeesetten, hogy íme: ennyire világít, mitől

lángolnak tizenketten.

Kereste holdsütésnyi részét annak, mit jól takart az éjjel, és visszaszállt, hogy küldetését
a vele járó végveszéllyel,

a közelgő tragédiával – új parancsolat vonja vissza. De ezenközben az is rávall: ha
kell, a poharat kiissza...

*

Mert körül horkolt Jeruzsálem. Az önmagukkal eltelt eszmék ha estig kitartottak, már
nem, a menekülést sem
keresték.

Már bárkijüket cserbenhagyták. Ha rá csak ennyire vigyáztak – mire számíthattak a
hangyák, a gyengék
és halálraváltak?

Nem bírta más, csupán az őrség, figyelmesen, fegyelmezetten. A hatalomé a dicsőség!
Ne tartsanak igényt rá ketten!

A végrehajtás éjszakáján az győz csak, aki karddal támad! ... Folytatta húsvétját a
sátán, és odadobta a
világnak.

*

Járj fel a Koponyák hegyére, ennek még évente sincs vége, arra biztat, ki benned hódít:
keresd a saját stációid.

Mert aki indít, nem ereszt el

hiába hozzád mért kereszttel,

úgy találomra sose járat

senkivel új kálváriákat.

Juss fel a vesztesek helyére,

ne számolj veszteségre, vérre,

mert Aki Hagyja Győzni Rómát,

még biztosabb, hogy téged jól lát,

figyeli, hogy a próba vége

kit taszít reménytelenségbe.

A remény hosszabb, mint az élet,

mert azt nem személyesen éled.

Végül mind diadalt szereznek

a sorra feladott keresztek.

Dicsőült ország-golgotákon

vezet át milliárdnyi lábnyom.

Nézz vissza: fájdalmasan szántott

nyomaink teszik a világot.

Érj fel a koponyák egébe

egy péntekre – vagy ezerévre.